

متن پرسش

سلام. حضرت استاد مدت زمانی دراز است که راجع به بسط عدالت در تمدن مهدوی(ع) می‌اندیشم. وگمانم این است که این ارزش و بسط آن در حکومت مهدوی غیر از آن مفهوم ساده و اولیه‌ای است که در اذهان نقش بسته و تصور می‌کنند. به عنوان مثال اگر زمینی در قرن‌ها قبل توسط شخصی غصب شده است و به ورثه رسیده و در حال حاضر یک مکان ارزشمند و مفید برای جامعه و حتی مسجد ساخته شده است به نظر حقیر عدالت حکم می‌کند که این زمین به صاحبان اصلی‌اش برگردانده شود و مثلاً اگر در پی ریزی یک بنا و در ساختن آن حتی شنی غیرعادلانه در این بنا استفاده شده و یا حق یک کارگر ساده یک روز در آنجا ضایع شده این بنا براساس و پایه‌ی عدالت اصل بنا نشده است و وجودش به یک نحو شرعی نیست و با نظام تکوین هم خوانی ندارد. و بنابراین در بسط ارزش عدالت به دست یداللهی مهدی(ع) باید نابود شود. حالا با بسط این مثال‌های ساده می‌توان نتیجه گرفت این تمدن مدرن و هر تمدن شبیه به این که از ابتدا با چپاول منابع و ثروت از طبیعت و انسان‌ها به نام مشروع و ظلم به خود و دیگران که کلان آن کفر و الحاد است منافی عدالت می‌باشد و مسلماً مهدی(ع) نباید با تکیه بر حتی ذره‌ای از این تمدن الحادی که ریشه‌ی تاریخ آن به ابتدای نزاع جبهه‌ی حق و باطل است تمدن عظیم خود را بنا کند و مسلماً باید جهانی دیگر با زیربنای توحید و روبنای عدالت از نو ساخته شود و یک دگرگونی عظیم اتفاق بیفتد که شاید تصور آن هم بسیار دشوار باشد. می‌خواستم نظر شما را در این باره بدانم و اینکه این نگرش تا چه حدی صحیح است و تا چه حد نگاهی افراطی و غیر واقعی نسبت به تمدن مهدوی(ع) و بسط این ارزش مهجور می‌باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظرم نه تنها هیچ افراطی در این نگرش نیست بلکه این اولین شرط تجلی انوار غیب توسط آن موجود مقدس است که واسطه‌ی فیض بین ارض و سماء است و تازه وسعت عدالتی که جهان ظرفیت آن را دارد بسیار بالاتر از عدالت اقتصادی است. خوشا به حال آن‌ها که می‌فهمند این جهان چه ظرفیت فوق‌العاده‌ای دارد و بدین لحاظ در ذیل تبعیت از ولی فقیه زمان، منتظر آن حضرت هستند و سعی می‌کنند بین علم و عملشان تخلفی نباشد و آنچه را حق می‌دانند، سعی می‌کنند در عمل بدان مقید باشند. موفق باشید.